

Opublikowane dnia 1 marca 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

KL.: <i>4d, 3/04</i>	<i>7d, 35/00</i>
MKP: <i>B21f, 3/04</i>	<i>JK-6</i>

Nr 36962

Kl. 7 d, 7

Oświęcimskie Zakłady Naprawy Samochodów*)

(Oświęcim, Polska)

Przyrząd do ręcznego wykonywania sprężyn śrubowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 lipca 1953 r.

Sprężyny śrubowe wykonywa się dotychczas na specjalnych maszynach lub na tokarce. Przyrząd według wynalazku pozwala na ręczne wykonywanie mniejszych sprężyn o różnych średnicach i skokach, przy czym działanie jego jest łatwe i dokładne.

Na rysunku fig. 1 przedstawia w częściowym wykroju widok z dołu przyrządu według wynalazku, a fig. 2 — widok z boku.

Przyrząd posiada obejmę 3, której jeden koniec jest zagięty w postaci dwóch boków trójkąta, w drugim zaś końcu zagięty pod kątem prostym jest osadzony na gwint sworzni 1 zakończony uchwytem ręcznym na drugim końcu. Jeden koniec sworzni 1 jest zabezpieczony wewnątrz obejmy 3 wkrętem 13 w głowicy 2. W głowicy 2 jest zamocowana przesuwnie za pomocą dwóch trzpieni 10 płytka dociskowa 7, dociskana śrubą 8 i moletowaną nakrętką 9. W głowicy 2 osadzony jest wodzik 5, zaopatrzony

w jęczyczek i dający się przesuwac za pomocą dźwigni 4, osadzonej obrotowo na czopie 11. Dźwignia ta i wodzik 5 mogą być unieruchomione w dowolnym położeniu przez dokręcenie śruby 6. Na zamocowanym w imadle wałku przyrząd osadza się tak, aby wałek ten przechodził między głowicą 2 a końcem obejmy 3, w kształcie dwóch boków trójkąta. Przez dokręcenie sworzni 1 zaciska się wałek między końcem obejmy 3 i głowicą 2. Następnie stosowany drut umieszcza się między płytką 7 a głowicą 2 i dokręca nakrętkę 9 o tyle, aby drut mógł lekko przesuwać się. Obracając przyrząd dokoła wałka powoduje się nawinięcie na nim drutu w postaci sprężyny. Jęczyczek wodzika 5 opiera się przy tym na górnym zwoju sprężyny, nadając jej odpowiedni, stały na całej jej długości skok.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do ręcznego wykonywania sprężyn, znamienny tym, że posiada obejmę (3), której jeden koniec jest zagięty w postaci dwóch bo-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Józef Zajac.

ków trójkąta, w drugim zaś końcu wygiętym pod kątem prostym, jest osadzony na gwint jeden koniec sworzenia (1), zamocowany obrotowo w głowicy (2) i zabezpieczony wkrętem (15).

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada płytkę dociskową (7) przymocowaną do głowicy (2) przesuwnie za pomocą dwóch trzpieni (10) i dociskaną śrubą (8) z molet-

waną zakrętką (9), oraz wodzik (5), trzony w języczek i dający się przesuwac w wycięciu głowicy (2) dźwignią (4) osadzoną obrotowo na czopie (11) oraz dającą się zamocować w dowolnym położeniu śrubą (6).

Oświęcimskie Zakłady
Naprawy Samochodów

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.

